

Sygn. akt: I C 468/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Herbert Staffa
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jolanta Licznar

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 r. w Prudniku

sprawy z powództwa **M. B.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zadośćuczynienie art.445 k.c.

- zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. B. tytułem zadośćuczynienia kwotę 12.000,00zł (dwanaście tysięcy złotych (...)) z odsetkami ustawowymi od dnia 12 lipca 2012r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.552,46 zł (cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt dwa złote 46/100/00) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł. (dwa tysiące czterysta złotych 00/100) tytułem zastępstwa procesowego i 17,00 zł. (siedemnaście złotych 00/100) opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sygn. akt IC 468/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 czerwca 2013 r. powód M. B. domagał się zasądzenia od (...) SA w W. kwoty 12.000 zł. tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2012 roku.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 20 kwietnia 2012 roku został poszkodowany w wypadku drogowym. W następstwie wypadku powód doznał stłuczenia klatki piersiowej, wieloodłamowego złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej przemieszczeniem odłamowi oderwaniem wyrostka rylcowego, rany tłuczonej nadgarstka, rany ciętej ręki prawej oraz ogólnego potłuczenia ciała. Bezpośrednio po zdarzeniu pierwszej pomocy medycznej udzielono powodowi w (...) Centrum Medycznym. Złamanie kończyny unieruchomiono opatrunkiem gipsowym. Po okresie unieruchomienia gipsowego z uwagi na odczuwane usztywnienie w nadgarstku i palcach prawej dłoni powód w dniu 22.08.2012 roku został skierowany do leczenia usprawniającego. Powód również ze względu na dolegliwości natury psychicznej pozostawał pod opieką lekarza psychologa oraz lekarza psychiatry. W ramach postępowania likwidacyjnego szkody pozwany wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 8.000,00zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, że żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia jest nadmiernie wygórowana i nie znajduje oparcia w realiach sprawy i nie została zrelatywizowana do doznanej krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 kwietnia 2012r. powód M. B. jadąc rowerem został potrącony przez samochód osobowy. Bezpośrednio po wypadku powód został przewieziony na Izbę Przyjęć Szpitala w P., gdzie wykonano diagnostykę.

W następstwie wypadku powód doznał stłuczenia klatki piersiowej, wieloodłamowego złamania kości promieniowej prawej w miejscu typowym, zranienia ręki prawej okolicy dłoniowej strony prawego nadgarstka. Złamanie kości promieniowej nastawiono i unieru-chomiono w opatrunku gipsowym a na klatkę piersiową założono opaskę elastyczną. Opatrunek gipsowy utrzymano przez okres 8 tygodni a następnie był rehabilitowany. Leczenie zostało zakończone w dniu 8 lipca 2012 roku. W chwili obecnej powód skarży się na bóle prawego nadgarstka z nasileniem przy zmianach pogody. Podczas wysiłku fizycznego odczuwa ból prawego nadgarstka, ponadto odczuwa pogorszenie siły prawej ręki. W. złamanie kości promieniowej prawej było odczuwane w znacznym stopniu przez okres 2-3 tygodni i spowodowało 7% uszczerbek na zdrowiu powoda. Stłuczenie klatki piersiowej może dawać dolegliwości od 4-6 tygodni a nawet dłużej. Objawy dyskomfortu ze strony klatki piersiowej mogą utrzymywać się nawet w granicach 4-6 miesięcy. Po wypadku powód wymagał pomocy osób trzecich w granicach 6-8 tygodni w zakresie ubierania i rozbierania, utrzymania higieny i spożywania posiłków. W okresie około 4 tygodni pomoc była potrzebna codziennie w granicach 3-4 godzin dziennie. W następnym czasie pomoc ta była zmniejszona do około 1-2 godzin dziennie.

Pozwany w ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi w dniu 11 lipca 2012 roku tytułem zadośćuczynienia kwotę 8.000,00zł.

W trakcie leczenia po wypadku powód raz korzystał z wizyty w (...) i dwukrotnie w gabinecie psychologicznym. Przyczynami tych wizyt była troska powoda o pracę i obniżony nastrój. Bezpośrednio po wypadku powód odczuwał lęki w czasie jazdy samochodem i rowerem. Obecnie rowerem jeździ tylko po drogach o mniejszym nasileniu ruchu.

(d: zaświadczenie lekarskie k-11, historia choroby k-12-15,17,18, skierowanie do poradni specjalistycznej k-16, zaświadczenie k-19 i 20, odpis pisma z dnia 11.07.2012 r. k-32, zeznania św. K. B. k-76, P. B. k-76 i G. B. k-76, opinia biegłego ortopedy M. W. k-87-9, opinia sądowo psychiatryczna B. M.-K., k-94-98, opinia psychologa G. W. k-100-108, opinia neurologa Sł. R. k-133-136)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na całkowite uwzględnienie.

Wobec uznania (w odpowiedzi na pozew) przez pozwanego w niniejszym sporze legitymacji procesowej biernej i tym samym odpowiedzialności pozwanego jako podmiotu zobowiązanego do naprawienia szkody, ewentualnie w szerszym zakresie, żądanym przez powoda, nie wymaga ta kwestia odrębnego potraktowania.

W tych okolicznościach kwestią sporną pozostawało rozstrzygnięcie czy powodowi przysługuje zadośćuczynienie za doznany ból i cierpienie w związku z konsekwencjami wypadku z 20 kwietnia 2012 roku. Podobnie czy powód M. B. zasadnie domaga się kwoty 12.000,00 zł. tytułem zadośćuczynienia za urazy doznane i pozostające w związku z wypadkiem.

Wskazać należy, że roszczenie powoda znajduje podstawę prawną w treści art.444 §1 i 445 §1 kc.

Szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, który wyraża się w różnicy między stanem dóbr, jaki już istniał i jaki mógłby nastąpić w normalnej kolei rzeczy wytworzyć się, a stanem jaki powstał wskutek zdarzenia wywołującego zmianę w dotychczasowym stanie rzeczy, z którym to ustawodawca wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do uchwały z 22 listopada 1963r. III PO 31/63, OSPiKA 1964, poz.147, stwierdził, iż „szkodą w znaczeniu potocznym jest różnica między tym, czym poszkodowany dysponowałby

w zakresie wartości, których szkoda dotyczy, gdyby nie było zdarzenia powodującego szkodę, a tym czym dysponuje rzeczywiście na skutek tego zdarzenia”.

Szkodą majątkową jest uszczerbek, który ma odzwierciedlenie w dobrach i interesach mających wartość ekonomiczną tzn. dającą się wyrazić w pieniądzu. Ze szkodą majątkową mamy do czynienia również wtedy, gdy naruszone dobro nie ma charakteru majątkowego, ale przywrócenie do stanu poprzedniego może nastąpić poprzez nakłady o charakterze majątkowym, albo wówczas, gdy naruszone dobro niemajątkowe pociąga za sobą naruszenie interesów majątkowych. Szkoda majątkowa obejmuje straty (*damnum emergens*), polegające na zmniejszeniu majątku poszkodowanego wskutek zdarzenia, z którym ustawa wiąże czyjąś odpowiedzialność, a także utracone korzyści (*lucrum cessans*), ujawniające się w nie powiększaniu majątku poszkodowanego w taki sposób, jaki normalnie mogło to nastąpić, gdyby nie zdarzenie wyrządzające szkodę. Utracone korzyści są następstwem zdarzenia, z którym związana jest czyjąś odpowiedzialność i nie powstają w momencie tego zdarzenia, lecz są jego konsekwencją ujawniającą się w przyszłości.

Podstawę do uzyskania zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę stanowi przepis art.445 § 1 kc.

Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2001r. III CKN 427/00, LEX nr 52766).

Pojęcie krzywdy mieści wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zarówno w sferze cierpień fizycznych jak i psychicznych. W konkretnych sytuacjach musi to prowadzić do uogólnień wyrażających zakres doznanego przez poszkodowanego uszczerbku niemajątkowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2000r. II CKN 1119/98, LEX nr 50884).

Sąd uznał, iż ból i cierpienie, których doznał powód M. B. powstały w wyniku wypadku z dnia 20 kwietnia 2012r..

Dokumentacja leczenia M. B. oraz opinia biegłego M. W. sporządzona w tej sprawie w sposób oczywisty obrazują stopień bólu i cierpienia, jakich doznał powód. W wyniku wypadku powód doznał stłuczenia klatki piersiowej, wieloodłamowego złamania kości promieniowej prawej w miejscu typowym, zranienia ręki prawej okolicy dłoniowej strony prawego nadgarstka. Obrażenia te spowodowały 7% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd miał na względzie przede wszystkim stopień cierpień spowodowanych wypadkiem, stopień wywołanego nim uszczerbku na zdrowiu -7%-długotrwałość i uciążliwość procesu leczenia, dolegliwości bólowych oraz występujące u niego obecne skutki zdarzenia wyrządzającego szkodę. Powód przez okres 8 tygodni nosił opatrunek gipsowy. Stłuczenie klatki piersiowej dawało dolegliwości od 4-6 tygodni a nawet dłużej. Objawy dyskomfortu ze strony klatki piersiowej mogły utrzymywać się nawet w granicach 4-6 miesięcy. Po wypadku powód wymagał pomocy osób trzecich w granicach 6-8 tygodni w zakresie ubierania i rozbierania, utrzymania higieny i spożywania posiłków. W okresie około 4 tygodni pomoc była potrzebna codziennie w granicach 3-4 godzin dziennie. W następnym czasie pomoc ta była zmniejszona do około 1-2 godzin dziennie.

Utrzymujące się przez kilka tygodni nasilone bóle a obecnie ich mniejszy zakres powodowały i powodują u powoda dużą uciążliwość.

Ustalając te przesłanki Sąd w głównej mierze oparł się na opinii biegłego neuro-chirurga M. W. (2) uznając ją za wiarygodną, logiczną opartą o historię choroby i badanie powoda, które są logiczne i korespondują z pozostałymi ustaleniami.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę a także kierując się jednocześnie zasadą ,że zadośćuczynienie powinno być umiarkowane i nosić jednocześnie znamiona kompensaty szkody niemajątkowej sąd uznał iż zasadne będzie przyznanie powodowi kwoty 12.000,00 zł. zadośćuczynienia.

Żądanie okresu naliczenia odsetek uzasadnia okoliczność ,że w dniu 11 lipca 2012 roku pozwany zakończył postępowanie likwidacyjne szkody i przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 8.000,zł.z żądanej przez powoda kwoty 52.000,00zł. .

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art.98§1 kpc. Zasądzona powodowi kwota 4552,46zł. stanowi zwrot opłaty sądowej od uznanego powództwa -600 zł. (5% od kwoty 12.000,00zł. =600,00zł.),zwrot kosztów zastępstwa procesowego 2400,00zł.(§6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu –tekst jednolity Dz.U. nr 461,z 2013roku) , 17,00 zł. z tytułu poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,398,40 zł. koszty przejazdu pełnomocnika na rozprawy,20,00zł. koszty korespondencji pełnomocnika. Pozwany został obciążony kosztami opracowanych opinii.